

Activiteitenverslag 2013-2014

Juli 2014

Inhoud

Voorwoord van de Voorzitter	2
1. De beheersing van de activiteiten in de federale administraties.....	4
1.1. Een internecontrolecultuur ontwikkelen	4
1.2. De interne controle evalueren	5
1.3. Naar een “benchmark” van de interne controle.....	6
2. De Interne Audit organiseren.....	7
2.1. Naar een professionele en onafhankelijke interne audit.....	7
2.2. De bestaande competenties cultiveren	9
2.3. De auditoren helpen.....	9
3. Externe audit	10
4. Academische activiteiten	11
5. Administratie	13
5.1. Samenstelling van het Auditcomité van de federale overheid	13
5.2. Het secretariaat.....	14
5.3. Toepassingsgebied	15
5.4. Externe communicatie	16
BIJLAGE	17
Historisch overzicht van het dossier “organisatie van de interneauditactiviteiten”	17

Voorwoord van de Voorzitter

Als we het werkingsritme van de instellingen volgen, kunnen we vandaag, in juli 2014, niet anders dan terugblikken op de hele voorbije regeerperiode, waaraan met de verkiezingen van 25 mei een einde is gekomen. Temeer daar het net vóór de vorige verkiezingen was dat het Auditcomité van de federale overheid werd opgericht, in uitvoering van het KB van 17 augustus 2007 tot oprichting van het Comité.

Vooreerst wil ik hulde brengen aan mijn voorganger, Michel De Samblanx. Onder zijn voorzitterschap is het Comité al gauw een actieve rol gaan spelen in het bevorderen van het goed bestuur binnen de federale overheid. Hij kon daarbij rekenen op de gewaardeerde inzet van de collega's van het Comité en de professionele ondersteuning van het secretariaat.

Het Comité heeft inderdaad een nieuwe impuls gegeven aan de ontwikkeling van de interne controle in de federale administraties. Uit de jaarverslagen van de leidinggevendenden blijkt in het algemeen een sterkere bewustwording van het belang om over een systeem te beschikken dat het mogelijk maakt de juiste koers te blijven volgen, en van de rol van de leidinggevende in het toepassen en opvolgen van dit systeem.

Hoewel het nog niet volledig is, vermits de schakel van de interne audit nog ontbreekt, en we geneigd zouden kunnen zijn alleen dat aspect te onthouden, heeft dit controlesysteem een opmerkelijke evolutie doorgemaakt in vele federale overheidsdiensten. Maar het is een feit dat het KB betreffende de organisatie van auditactiviteiten niet volledig is uitgevoerd. Het Comité heeft nochtans alles in het werk gesteld om hierin te slagen. Na de uitvoering van het gedeelte van de procedure waarvoor het zelf instond, namelijk het bijeenbrengen van de adviezen van de leidend ambtenaren, hun eerste verslag over de toestand van de interne controle bij hen en het advies van de Inspectie van Financiën, heeft het Comité zelf een aanbeveling gedaan voor een gedeelde interneauditdienst voor alle overheidsdiensten. Het was ervan overtuigd dat deze centrale organisatie door zijn schaalvoordelen de goedkoopste oplossing was en de beste garantie bood voor de onafhankelijkheid van de auditoren, in vergelijking met een formule waarbij de auditoren te dicht bij de leidinggevende staan en beïnvloed kunnen worden door zijn autoriteit. Toen duidelijk werd dat deze aanbeveling een aantal problemen deed rijzen, benadrukte het Comité vervolgens terzake slechts een adviesorgaan te zijn. Op dat moment is het duidelijk geworden dat het statuut en de procedure voor de aanstelling van de

verantwoordelijken van de auditdiensten, zoals vastgelegd in het KB van 17 augustus 2007, als hinderpalen werden beschouwd voor de voortzetting van het proces.

Het ontslag van de voorzitter van het Auditcomité, eind 2013, veroorzaakte een schok. Binnen het college van voorzitters lijkt het inzicht te groeien dat een leidinggevende er alle belang bij heeft te worden bijgestaan door een auditdienst die hem op de hoogte houdt over de mate waarin de operaties waarvoor hij administratief gezien de eindverantwoordelijke is, worden beheerst. Op het moment dat dit verslag wordt geschreven, waait er een nieuwe wind ten gunste van de ontwikkeling van interneauditactiviteiten die beantwoorden aan de voorschriften van het KB en aan de internationale normen voor de professionele interneauditpraktijk.

Het Auditcomité heeft de taak de regering te ondersteunen bij het leiden van de administraties om die efficiënt te laten werken, zoals de burger verwacht. Het hoopt dan ook dat de regering de organisatie van de interne audit ter harte zal nemen, het charter van het Comité zal goedkeuren en een procedure zal organiseren om vlot met het Comité te kunnen communiceren zodat dit zijn alarmfunctie kan vervullen telkens wanneer het van mening is dat essentiële risico's onvoldoende worden beheerst.

Brussel, 18 juli 2014

Philippe Decre

Voorzitter van het Auditcomité van de federale overheid

1. De beheersing van de activiteiten in de federale administraties

- *De resultaten mogen niet aan het toeval worden overgelaten.*
- *De focus moet op de doelstellingen gericht blijven.*
- *De betere aanwending van de begrotingsmiddelen voor de opdrachten van een overheidsdienst moet gebeuren met naleving van de algemene regels die de werking van de organisaties en de bescherming van het patrimonium omkaderen.*
- *Betrouwbare en geldige informatie vormt de basis van een efficiënt besluitvormingsproces en van het vertrouwen tussen de betrokken partijen.*

1.1. Een internecontrolecultuur ontwikkelen

Nadat het Auditcomité in juli 2013 zijn evaluatieverslagen over de kwaliteit van de interne controle in de verschillende federale overheidsdiensten had overgemaakt aan de leden van de regering en aan de leidende ambtenaren, voerde het een tweevoudige actie ter ondersteuning van de boodschappen die het doorheen deze verslagen wou overmaken. Die nemen, op basis van het onderzoek van de jaarverslagen over de interne controle die de leidinggevendenden tegen 15 februari aan het Comité overmaken, krachtens artikel 7 van het KB van 17 augustus 2007 betreffende de interne controle, akte van de bereikte resultaten en geven aanbevelingen om de internecontrolesystemen te verbeteren.

Het Comité heeft in de eerste plaats bilaterale ontmoetingen georganiseerd met de leidend ambtenaren die dat wensten. Deze gedachtenwisselingen hebben het mogelijk gemaakt de wederzijdse verwachtingen te verduidelijken en aan te tonen dat een systeem van interne controle een beheersinstrument is dat perfect beantwoordt aan de rol van een voorzitter van een Directiecomité die geen directe operationele verantwoordelijkheden heeft maar verantwoording moet afleggen voor de goede werking van zijn dienst bij de voogdijminister. Een belangrijke boodschap is aan te tonen dat de interne controle in de eerste plaats een ingesteldheid is, die aandacht heeft voor risico's en ervoor zorgt dat de nodige maatregelen genomen worden, zonder te wachten tot men hiervoor de opdracht krijgt, waardoor het woord "intern" zijn volle betekenis krijgt. In zo'n klimaat is er geen angst om bij de bevoegde overheden aan de alarmbel te trekken bij incidenten waarop men zelf geen antwoord kan bieden. Aan de top is het ook de taak van het Comité de regering te waarschuwen voor de risico's, bedreigingen, gevaren die de leidinggevendenden rapporteren. Het gevraagde verslag is dan niet langer een administratieve taak maar wordt een managementoefening.

In de tweede plaats heeft het Comité in dezelfde zin een ontmoeting gehad met het netwerk van de animatoren die hun leidinggevende bijstaan bij het organiseren van de interne controle. Dit netwerk wordt beheerd door de dienst “Management Support” van de FOD Budget en Beheerscontrole. Deze ontmoetingen helpen de verwachtingen van het Comité, die niet verschillen van die van een leidinggevende ten opzichte van zijn diensthoofden, te verduidelijken.

Uit de verslagen die op 15 februari 2014 werden ingediend en op basis waarvan het Comité zijn eigen commentaren opstelt voor de regering en voor elk lid van het Comité, blijkt dat er in verschillende overheidsdiensten een gunstige evolutie aan de gang is in die zin dat de leidinggevendenden zich de interne controle eigen maken. Verder is het opmerkelijk dat dit bevorderlijk is voor een meer collectieve besluitvorming binnen de overheidsdiensten, want een goede beheersing van de activiteiten kan niet voorbijgaan aan de onderlinge afhankelijkheid tussen de activiteiten van elkeen.

1.2. De interne controle evalueren

Ook tijdens het voorbije jaar werd een verslag ingediend over de werking van de interne controle. De leidinggevendenden dienden hun verslag in bij het Comité tegen 15 februari (sommigen te laat). Op basis hiervan heeft het Comité een verslag opgesteld voor elk van de overheidsdiensten die onder zijn bevoegdheid vallen, alsook een globaal verslag. Deze verslagen werden overgemaakt aan de regering, aan elk regeringslid en aan de leidend ambtenaren.

Hieruit blijkt dat de leidinggevendenden en de Directiecomités zich de interne controle meer toe-eigenen. Zo wordt beter rekening gehouden met de wisselwerking tussen de administraties. De strategische overwegingen maken het mogelijk de bedreigingen en zwakke punten bloot te leggen die de nodige aandacht verdienen, om het goede verloop van de activiteiten niet in het gedrang te brengen.

Het integriteitsbeleid vormt het voorwerp van specifieke beleidsmaatregelen. De actie van de dienst Ethiek van de FOD Budget en Beheerscontrole draagt hier zeker toe bij. Sommige beheerscontrolepraktijken worden verspreid in de vorm van boordtabellen en PMO-dienst (Program Management Office).

Het vastleggen van specifieke en meetbare doelstellingen waarvan men moet vaststellen of ze al dan niet gerealiseerd zijn binnen een bepaalde termijn, blijft een belangrijke hinderpaal. Dit kan wijzen op angst voor een engagement waarover men verantwoording moet afleggen. Het vormt echter de basis van een prestatiecultuur en geeft de interne controle zijn volle betekenis. Zonder doelstelling zijn er geen risico's en het is wel degelijk de bekommernis om te weten of men zijn doelstellingen zal bereiken, die de behoefte aan een interne controle aanwakkert.

In deze context heeft de interne controle zoals die uit verschillende verslagen blijkt, de neiging om zich te beperken tot:

- de bekommernis om de goede afloop van projecten (output van het project) die een betere interne werking nastreven (beheersdoelstelling), zonder te verwijzen naar de positieve gevolgen die dergelijke projecten zouden moeten hebben op de processen (outcome van het project).
- de verbetering van de controleomgeving, dit wil zeggen van de beheerspraktijken, waarvan de effecten over de hele organisatie verspreid liggen.
- het vooropstellen van zo lang mogelijke lijsten met beheersmaatregelen met als enige bekommernis in orde te zijn ten opzichte van de overheden die een dergelijk verslag vragen, zonder over te gaan tot een kosten-batenanalyse van deze maatregelen rekening houdend met de risicoanalyse of de impact van deze maatregelen op de risiconiveaus.

Het ontbreekt nog duidelijk aan een gestructureerde aanpak, op basis van het referentiesysteem COSO. De beschrijving van de processen die de risico's die er het goede verloop van kunnen verstoren zichtbaar maakt, is ook een beheersinstrument voor het structureren van activiteiten, dat een efficiënte toewijzing van de middelen mogelijk maakt, waarbij onderbrekingen in de aanwending van deze middelen worden vermeden. Deze fase ontbreekt nog en zal een rijpingsproces moeten doormaken.

1.3. Naar een “benchmark” van de interne controle

Het Comité heeft het project opgestart voor de kwaliteitsmeting van de internecontrolesystemen. Het voorgestelde meetinstrument is een maturiteitsmatrix van de interne controle. Het bestaat erin tijdens elke ontwikkelingsfase van de interne controle op basis van het referentiesysteem COSO/INTOSAI te beoordelen in welke mate de dienst in staat is, door middel van de gepaste technieken en methodes, te voldoen aan de eisen van deze fasen. De maturiteit wordt beoordeeld op basis van de geavanceerdheid van de instrumenten, door rekening te houden met de interdependenties in het kader van een systeembenadering, door de veralgemening van het toepassingsgebied, door de kwaliteit van de documentatie die de verschillende acties professionaliseert.

Het Comité heeft de verantwoordelijken van de interneauditdiensten uitgenodigd om zich te buigen over een vragenlijst die het mogelijk maakt de realiteit af te bakenen en te toetsen aan de referentiezinnen die de modelgedragingen beschrijven in de praktijk van de interne controle. Het weze duidelijk dat het niet zozeer de bedoeling is van deze oefening om de diensten onderling te vergelijken (synchronisch), maar een directie de mogelijkheid te bieden om de vooruitgang van haar internecontrolesysteem in de tijd (diachronisch) te beoordelen. Het is ook een manier om het internecontroleproces op de agenda van de Directiecomités te houden.

2. De Interne Audit organiseren

“Goed luisteren is het begin van goed leven”

Plutarchus

2.1. Naar een professionele en onafhankelijke interne audit

Het onderzochte begrotingsjaar werd gekenmerkt door een heropleving van de activiteiten om het KB van 2007 tot organisatie van de interneauditactiviteiten toe te passen.

Het is een lange geschiedenis, vermits het project om de overheid uit te rusten met een auditfunctie al in 2000 is ontstaan. U vindt bijgevoegd bij dit verslag de volledige historiek van dit dossier.

Uit deze historiek blijkt dat de concrete uitvoering van interneauditactiviteiten die beantwoorden aan de normen van de functie zoals vastgelegd door het Instituut van Interne Auditoren, om er dankzij hun professionalisme en de onafhankelijkheid de kwaliteit van te garanderen, op enorm verzet stuit. Zou de vrees voor transparantie de reden zijn? Eigenlijk zou transparantie moeten worden beschouwd als het equivalent voor de overheid van wat de concurrentie is voor de handelseconomie, te weten de regulator die ervoor zorgt dat het gedrag van al wie bij een overheidsdienst betrokken is, uitsluitend wordt gestuurd door het gemeenschappelijk goed: produceren wat gewenst wordt tegen de laagst mogelijke kost, met naleving van de regels die het maatschappelijke leven beheersen, en met een getrouwe weergave van de resultaten, zonder het patrimonium van de overheidsdienst in gevaar te brengen.

Deze perceptie van een verlies aan zeggenschap ten overstaan van personeelsleden met een volle onderzoeksbevoegdheid, deze blootstelling die wordt aangevoeld als een bron van kwetsbaarheid, zouden moeten worden begrepen als de ingrediënten van een permanente druk om steeds beter te beheren. Vanuit dat oogpunt wordt de evaluatie die u alarmeert over de eventuele gebreken van uw verdedigingssysteem tegen alle mogelijke incidenten of ambtsmisdrijven een toegevoegde waarde van het allerhoogste belang.

Het vergt een grote culturele inspanning om zich te schikken naar de gulden regel uit de zogenaamde “verlichting” die wil dat niemand eigenaar is van de Staat of zijn instellingen, maar dat al wie er beheerder van is op onvervalste wijze rekenschap moet geven van de tastbare resultaten van zijn beheer, op welbepaalde momenten (rekenplichtig) en in alle openheid. Deze praktijken vormen de kern van goed bestuur.

Men moet inderdaad begrijpen dat elk initiatief om beheersverantwoordelijkheden te delegeren teneinde het beheer soepeler en dus performanter te maken, enerzijds de garantie vereist dat deze delegatie goed wordt benut en anderzijds dat de resultaten die de beheerder rapporteert met de werkelijkheid overeenstemmen. Omdat de interne controle

tot doel heeft tegemoet te komen aan deze dubbele bekommernis, is het niet meer dan normaal dat zowel de beheerder als zijn externe betrokken partijen, waaronder de partij waarvan hij zijn bevoegdheid krijgt, een evaluatie krijgen van deze interne controle. Dat is de functie van de auditor; ze heeft slechts zin wanneer ze wordt uitgeoefend met de nodige competenties en onafhankelijkheid, bron van integriteit en objectiviteit.

Door de weigering van het als te gul beschouwde statuut van de verantwoordelijken van de auditdiensten, is druk ontstaan om diensten op te richten die niet aan de wettelijke eisen beantwoorden. Zo vormde zich een werkgroep om een interneauditfunctie te organiseren voor de sociale sector en de geldende teksten te herzien. Wanneer het hiervoor werd uitgenodigd, heeft het Comité deelgenomen aan een aantal van deze werkzaamheden, met name op 14 november en 2 december 2013, op vraag van het kabinet van de Eerste minister. Het Comité, vertegenwoordigd door Peter Meersschaut en een lid van het secretariaat, legde uit waaraan een kwaliteitsvolle auditfunctie moet voldoen en wat de exacte rol – die soms verkeerd wordt begrepen – is, zonder tussenbeide te komen in een debat dat onder de politieke verantwoordelijkheid valt.

Peter Meersschaut heeft, samen met een lid van het secretariaat, het Comité ook vertegenwoordigd op 12 december 2013, tijdens een vergadering op het kabinet van de staatssecretaris belast met het Openbaar ambt.

Doorheen haar talrijke acties probeert het Comité de toegevoegde waarde van een auditfunctie aan te tonen. Zo heeft de voorzitter op 6 mei 2014 deelgenomen aan een vergadering van het College van Voorzitters.

Uit de tussenkomsten van enkele leidinggevendenden blijkt dat hun visie op deze functie positiever is geworden. Ze steunt op de noodzaak voor een leidinggevende om garanties te hebben in verband met de werking van de administraties die onder zijn bevoegdheid vallen en dat hij die enkel op geloofwaardige en permanente wijze kan krijgen van een auditfunctie.

De argumenten van het Comité voor een unieke auditdienst, zoals het perspectief op specialisaties volgens het type van audit en de schaalvoordelen, winnen overigens aan belang gelet op de budgettaire realiteit, zonder te vergeten dat de leidinggevendenden op die basis ook aan geloofwaardigheid winnen.

Op het ogenblik dat dit verslag wordt opgesteld, merkt het Comité dat sommige leidinggevendenden een interneauditdienst willen organiseren in overeenstemming met het KB van 2007. Hopelijk geven zij het voorbeeld door te laten zien welke voordelen deze opstelling biedt. Het Comité zou door deze evolutie zijn opdracht om het professionalisme en de onafhankelijkheid van de auditoren te bewaken, kunnen vervullen en de verslagen van de leidinggevendenden over hun internecontrolesysteem met een grotere garantie van betrouwbaarheid kunnen beoordelen.

2.2. De bestaande competenties cultiveren

Deze opstelling van het Comité vóór de toepassing van de reglementaire teksten en tegen praktische compromissen die de wil om te evolueren naar meer professionalisme en een beschermde onafhankelijkheid enkel zou kunnen afvlakken, gaat niet in tegen een informele samenwerking met de zowat 12 bestaande auditdiensten waarvan de verantwoordelijken maandelijks vergaderen onder de naam Coördinatiecomité (COCO).

Van 1 augustus 2013 tot 31 juli 2014 heeft het Coördinatiecomité vergaderd op **17 september, 15 oktober, 19 november, 12 december, 21 januari, 11 februari, 18 maart, 22 april, 13 mei en 17 juni**.

Tijdens deze vergaderingen is van gedachten gewisseld over:

- de inhoud van de jaarverslagen van het COMITE over de toestand van de internecontrolesystemen;
- de auditwerkprogramma's;
- de evolutie van de situatie van de algemene organisatie van de auditactiviteiten in het geheel van de federale overheid;
- de werking van de huidige auditdiensten;
- de structuur van de fiches die een interneauditfase begeleiden;
- de wet van 15 september 2013 betreffende de melding van een veronderstelde integriteitsschending in de federale administratieve overheden door haar personeelsleden en zijn eventuele implicaties voor de interne audit;
- de maturiteitsmatrix om de kwaliteit van de interne controle te evalueren, met specifieke aandacht voor de nieuwe COSO-normen 2013.

2.3. De auditoren helpen

Anderzijds is het advies van het Comité gevraagd in het kader van de interneauditactiviteiten in bepaalde FOD's:

- Luc Keuleneer en Philippe Decre hebben de voorzitter van de FOD Financiën ontmoet in het kader van het dossier betreffende de kwaliteit van de interneauditopdrachten bij de FOD Financiën.
- op 7 maart 2014 hebben de voorzitter en Alain Bouchat een vertegenwoordiger van de Beleidscel van de staatssecretaris voor Mobiliteit ontmoet in verband met zijn verslag over de evaluatie van het uitvoeringsproces van een auditopdracht bij de

FOD Mobiliteit en Vervoer en de problemen waarmee de auditdienst van die FOD te maken kreeg.

- op 29 april 2014 heeft het Comité, op verzoek van de auditdienst van het ministerie van Landsverdediging, het ontwerpcharter van dat ministerie onderzocht.

3. Externe audit

Op 7 november 2013 heeft een afvaardiging van het Comité de vertegenwoordigers van het Rekenhof ontmoet over de toepassing van de Koninklijke besluiten van 17 augustus 2007 betreffende de interne controle, de interne audit en het Comité en van de wet van 22 mei 2003 houdende de organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale overheid. Tijdens deze ontmoeting was er een grote eensgezindheid. De twee instellingen zijn het erover eens dat een beter beheerst beheersproces geduldig moet worden begeleid, in plaats van de praktijken uit het verleden vruchteloos met de vinger te wijzen.

Ook de kwestie van de beheersing van de betrouwbaarheid van de financiële staten werd opgeworpen. Deze certificering is nog steeds niet geconcretiseerd.

Daarom wordt de aandacht gevestigd op de evolutie van de verantwoordelijkheid in het voeren van audits. Artikel 31 van de wet van 22 mei 2003 over de hervorming van de comptabiliteit van de overheid, vermeldt de oprichting van een financiële audit. Het KB van 2007 betreffende de organisatie van de auditactiviteiten neemt dit artikel over in zijn consideransen en wekt zo de indruk dit uit te voeren. Er is echter een bezwaar tegen deze constructie. Het toepassingsgebied van artikel 31 is ruimer dan dat van 2007. Het gaat hier in elk geval om een werf die nog moet worden afgewerkt om een evaluatie mogelijk te maken van de betrouwbaarheid van onze begrotings-, boekhoudkundige en financiële circuits.

Op 29 november 2013 stelde het Rekenhof zijn 170ste Boek van opmerkingen voor, met een deel gewijd aan de kwestie van de toepassing van het KB van 17 augustus 2007 betreffende de interneauditactiviteiten. Het Hof is er bijzonder streng voor de regering en onderstreept dat het ingeroepen bezwaar over de kost van de uitvoering van deze auditactiviteiten om het uitstel te rechtvaardigen al te bespottelijk is, als men ziet om welke bedragen het gaat en die vergelijkt met de enorme besparingen die kwaliteitsvolle internecontrolesystemen kunnen opleveren.

4. Academische activiteiten

- In het kader van de toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur heeft het Comité tijdens zijn vergaderingen van 25 maart en 29 april 2014 de procedure opgesteld die toegang verleent tot de documenten van het Comité, met respect voor de vertrouwelijkheid die het basisprincipe vormt van de auditethiek en met een onderscheid tussen de documenten die het Comité zelf produceert en de documenten die het krijgt toevertrouwd.
- Tijdens de vergadering van 20 mei 2014 heeft Anne-Catherine Reul een uiteenzetting gegeven over de beschikbare instrumenten om een interneauditdienst te evalueren en Ronny Damoiseau over de Quick Scan, een instrument verspreid door de FOD Personeel en Organisatie, dat het mogelijk maakt snel het gebruik van beheersinstrumenten te inventariseren en bepaalde beheerspraktijken te evalueren.

Tijdens deze vergaderingen heeft het Comité de volgende personen uitgenodigd :

- **Op 28 januari 2014**, Olivier Dedier, verantwoordelijke voor de huidige auditdienst van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, in het kader van zijn opdracht van Coördinator van het project van de organisatie van een gedeelde auditdienst voor de sociale sector.
- **Op 18 februari 2014**, Martine Luyten, voorzitter van het Auditcomité van de Vlaamse Administratie en Jean-Pierre Bostoen, lid, met het oog op de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken.
- **Op 18 februari 2014**, Catherine De Bruecker en Guido Herman, federale ombudsmannen, in het kader van het opstellen van een ontwerp van koninklijk besluit in toepassing van de wet van 15 september 2013 betreffende de melding van een veronderstelde integriteitsschending in de federale administratieve overheden door haar personeelsleden.
- **Op 29 april 2014**, de heer Van Sprundel, Inspecteur-generaal van Financiën, in het kader van zijn opdracht betreffende de toepassing van artikel 31 van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.
- **Op 20 mei 2014**, Hans D'Hondt, Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën, over zijn visie op de toekomstige organisatie van de interneauditdienst.

Het Comité heeft deelgenomen aan externe vergaderingen :

- **Op 25 september 2013**, vertegenwoordigd door M. De Samblanx, Ph. Decre, Annemie Roefs en Alain Bouchat, heeft het vertegenwoordigers van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren ontmoet.
- **Op 6 november 2013** hebben Anne-Catherine Reul en Alain Bouchat deelgenomen aan een studiedag: “De controleactoren in de overheids- en in de privésector: verwachtingen en uitdagingen”, gezamenlijk georganiseerd door het Instituut van de Bedrijfsrevisoren en het Instituut van de Interne auditoren.
- **Op 20 maart 2014** hebben de Voorzitter en Alain Bouchat het Comité vertegenwoordigd op een vergadering van het College van de instellingen van openbaar nut, met als doel het uitwisselen van informatie en deskundigheid.
- **Op 25 maart 2014** was de Voorzitter uitgenodigd om deel te nemen aan een vergadering van het "Single Audit Committee" van het ministerie van Landsverdediging.
- **Op 20 mei 2014** heeft Anne-Catherine Reul het Comité vertegenwoordigd op de installatievergadering van het Auditcomité van het Nationaal Geografisch Instituut.
- **Op 23 mei 2014** was de Voorzitter uitgenodigd om een uiteenzetting te geven over de interne audit en de meerwaarde van het Comité tijdens een studiedag interne controle/interne audit op het ministerie van Landsverdediging.

Tijdens de vergaderingen van het Coördinatiecomité werden verschillende uiteenzettingen gegeven:

- **op 12 december 2013**, Maarten Van Dyck, interne auditor bij het RIZIV, over het gebruik van de LEAN-concepten in de interne audit.
- **op 11 februari 2014**, Ben Broeckx, verantwoordelijke voor de interne audit bij de BTC over het werk van het Integriteitsbureau van de BTC.
- **op 11 februari 2014**, Gudrun Vande Walle, Onderzoeker aan de Universiteit van Antwerpen, over de procedure voor het melden van een veronderstelde integriteitsschending in een federale overheidsdienst door een personeelslid.
- **op 13 mei 2014**, Olivier Dedier, verantwoordelijke van de interneauditdienst van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, over de *assurance map 2050*.
- **op 13 mei 2014**, Sandra Schillemans, directeur-generaal van het OFO over het opleidingsprogramma “audit en LEAN-concepten”.

5. Administratie

Het Auditcomité bestaat uit zeven onafhankelijke deskundigen. Het is gevestigd in de Wetstraat 16, de zetel van de regering.

Het wordt ondersteund door een secretariaat waarvoor de diensten van de Kanselarij van de Eerste minister instaan.

5.1. Samenstelling van het Auditcomité van de federale overheid

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 augustus 2007 tot oprichting van het Auditcomité van de federale overheid bepaalt dat dit is samengesteld uit zeven onafhankelijke deskundigen, aangesteld voor zes jaar bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Vandaag zijn zes mandaten ingevuld. Ingevolge het ontslag van de Voorzitter, Michel J. De Samblanx, meegedeeld in een brief van 28 november 2013, en overeenkomstig artikel 6 van het koninklijk besluit van 17 augustus 2007, is het zevende mandaat vacant sinds 29 januari 2014. De oproep tot kandidaten heeft plaatsgevonden en de diensten van de Kanselarij staan in voor de administratieve behandeling van de kandidaturen. Het is aan de regering om een keuze te maken tussen de ontvangen kandidaturen.

Het Auditcomité van de federale administratie is op dit ogenblik als volgt samengesteld :

- **PHILIPPE. DECRE (F), VOORZITTER,** ⁽¹⁾
- **LUC KEULENEER (N), VICEVOORZITTER,** ⁽¹⁾
- **ALAIN BOUCHAT (F),** ⁽²⁾
- **PETER MEERSCHAUT (N),** ⁽¹⁾
- **ANNE-CATHERINE REUL (F),** ⁽²⁾
- **ANNEMIE ROEFS (N),** ⁽¹⁾

⁽¹⁾ voor 6 jaar aangesteld bij koninklijk besluit van 21 februari 2010

⁽²⁾ voor 6 jaar aangesteld bij koninklijk besluit van 27 juni 2013

De korpschef van de Inspectie van Financiën, **PIERRE REYNDERS**, neemt van rechtswege deel aan de vergaderingen, ten raadgevende titel en zonder stemrecht.

Het Auditcomité van de federale overheid is gevestigd op de Kancelarij van de Eerste minister.

De vergaderingen vinden plaats in de Wetstraat 16.

5.2. Het secretariaat

Het Comité beschikt over een secretariaat, samengesteld uit 4 personen (3,3 FTE), ter beschikking gesteld door de FOD Kancelarij van de Eerste minister, zoals bepaald in artikel 9, § 2 van het KB van 17 augustus 2007:

- Françoise Brancart, adviseur bij de Kancelarij van de Eerste minister, die op 1 september 2010 werd aangesteld bij het Comité en de functie van Secretaris heeft opgenomen tot 1 juni 2014, de dag van haar pensionering;
- Ronny Damoiseau, attaché bij de Kancelarij van de Eerste minister, sinds 1 februari 2014 aangesteld bij het Comité, die sinds 1 juni 2014 de functie van Secretaris opneemt;
- Svetlana Kocharnaia, informaticus – projectleider, gedetacheerd van de FOD Financiën en sinds 1 januari 2011 als expert ter beschikking gesteld van het Comité;
- Jean-Marie Mottoul, adviseur-generaal van Financiën, gedetacheerd van de FOD Financiën en sinds 1 januari 2011 als expert ter beschikking gesteld van het Comité.

Anderzijds zorgt Ludo Waterschoot, directeur van de stafdienst Budget en Beheerscontrole van de Kancelarij van de Eerste minister voor de verbinding tussen het Comité en de diensten van de Kancelarij.

In de periode van 1 augustus 2013 tot 31 juli 2014 heeft het Comité tien keer vergaderd :

**25 september,
24 oktober,
26 november,
19 december,
28 januari,
18 februari,
25 maart,
29 april,
20 mei
1 juli.**

Tijdens zijn vergadering van **18 februari 2014** is het Comité overgegaan tot de evaluatie van zijn werking en zijn opdrachten.

5.3.Toepassingsgebied

De koninklijke besluiten van 17 augustus 2007 betreffende de interne controle, de interne audit en het Comité zijn van toepassing op de volgende overheidsdiensten en instellingen:

- De federale overheidsdiensten (FOD's), de programmatorische federale overheidsdiensten (POD's) en de diensten die ervan afhangen:
 - 1) FOD Kanselarij van de Eerste minister,
 - 2) FOD Personeel & Organisatie,
 - 3) FOD Budget & Beheerscontrole,
 - 4) FEDICT (FOD Informatie- en Communicatietechnologie),
 - 5) FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking,
 - 6) FOD Binnenlandse Zaken,
 - 7) FOD Financiën,
 - 8) FOD Mobiliteit en Vervoer,
 - 9) FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg,
 - 10) FOD Sociale Zekerheid,
 - 11) FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu,
 - 12) FOD Justitie,
 - 13) FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie,
 - 14) POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie,
 - 15) POD Wetenschapsbeleid.
- het Ministerie van Landsverdediging,
- het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV),
- het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (FEDASIL),
- de Pensioendienst voor de overheidssector (PDOS),
- het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG),
- de Regie der Gebouwen.

Opmerking:

De POD Duurzame Ontwikkeling, die onder het toepassingsgebied valt van de koninklijke besluiten van 17 augustus 2007 betreffende de interne controle, de interne audit en het Comité, is op 3 maart 2014 het "Federaal Instituut voor de Duurzame Ontwikkeling" geworden. Dit instituut werd opgericht bij de FOD Kanselarij van de Eerste minister.

5.4. Externe communicatie

Naast de **beveiligde website** die het werkinstrument en dagdagelijkse communicatiemiddel vormt tussen het Comité en zijn secretariaat, werd op 14 november 2013 de **website toegankelijk voor het publiek** officieel gelanceerd.

Deze website is beschikbaar in vier talen. Het publiek vindt er informatie over de werking en de activiteiten van het Comité.

BIJLAGE

Historisch overzicht van het dossier “organisatie van de interneauditactiviteiten”

Het voornemen om interneauditdiensten op te richten vloeit voort uit de beslissingen van de Ministerraden van 28 april 2000 en van 1 december 2000 die gewijd waren aan de modernisering van het openbaar beheer in het kader van de “Copernicushervorming.”

Dit voornemen wordt concreet ingevuld door het KB van 19 juli 2001 dat interne audit bevestigd als een staffunctie¹ en een aanvullend gemeenschappelijk orgaan² inricht, namelijk het auditcomité, door een artikel 8*bis* in te voegen in het KB van 7 november 2000 betreffende gemeenschappelijke organen. Dat wil zeggen dat er toen overwogen werd om voor elke overheidsdienst een auditcomité op te richten. De interneauditdienst zou onder het functionele gezag van het auditcomité vallen. Deze bepaling werd nooit uitgevoerd.

Het KB van 2 mei 2001 betreffende de management- en staffuncties verduidelijkt dat de functie interne audit een kaderfunctie zou zijn, maar dat de verantwoordelijke ervan geen deel zou uitmaken van het directiecomité rekening houdende met het feit dat de audit geen managementfuncties kan opnemen.

Het KB van 2 oktober 2002 betreffende de interne audit binnen federale diensten regelt de opdracht en de samenstelling van de interneauditdiensten.

Het KB van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding van de staffuncties preciseert dat een ander KB de bepalingen die eigen zijn aan de aanstellingprocedure voor staffuncties “interne audit” zal opnemen.

De wet van 22/05/2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat bepaalt dat een interne audit wordt ingericht bij de diensten die aan deze wet zijn onderworpen.

We moeten het KB van 17 augustus 2007 afwachten om de specifieke bepalingen te preciseren die de onafhankelijkheid en de professionaliteit van de verantwoordelijke interne audit moeten waarborgen (bindend advies van het auditcomité over de functieomschrijving van de verantwoordelijke interne audit en

¹ Het gaat hier over directiefuncties voor stafdiensten zoals budget, personeel, ICT, logistiek, communicatie. Deze directiefuncties zijn hernieuwbare mandaatfuncties met een duur van 6 jaar.

² Het gaat hier over beleidscellen, beleidsraden, directiecomités.

aanwezigheid van twee leden van het auditcomité in het door SELOR georganiseerde selectiecomité) en om daarenboven ook het KB van 2 oktober 2002 betreffende de interne audit, dat nooit werd uitgevoerd, te herroepen en om nieuwe regels op te stellen die de oprichting van een auditdienst binnen elke overheidsdienst verplichten, maar die het hebben over interneauditactiviteiten die door een specifieke dienst kunnen worden georganiseerd, maar ook door een dienst die door meerdere overheidsdiensten wordt gedeeld, of via onderaanneming, in welk geval er evenwel een verantwoordelijke interne audit moet worden aangeduid.

Het KB van diezelfde dag (17 augustus 2007) betreffende de oprichting van het auditcomité verlaat het idee van een comité per overheidsdienst om te komen tot slechts één enkel comité dat instaat voor alle federale overheidsdiensten die deel uitmaken van de diensten van algemeen bestuur (rechtspersoonlijkheid van de overheid). Er moet een Commissaris worden aangeduid die belast is met de audit (benoemd in juli 2009) om een impuls te geven aan de oprichting van het auditcomité (februari 2010 en installatie in april 2010). De installatie van het Comité valt samen met het ontslag van de regering-Leterme die een regering van lopende zaken zal vormen tot 6 december 2011.

Het Auditcomité start met de procedure voor de organisatie van auditactiviteiten zoals ze in het KB van 2007 wordt omschreven. Deze procedure vereist vooreerst een verslag van elke leidinggevende ambtenaar en diens voorstel over de gekozen modaliteit voor de werking van de audit binnen zijn dienst (hetzij een specifieke auditdienst, hetzij een dienst die met andere overheidsdiensten wordt gedeeld, hetzij via externe onderaanneming). Deze verslagen moeten voor advies worden voorgelegd aan de Inspectie Financiën. De ministers kunnen er ook hun opmerkingen aan toevoegen.

Dit blijkt een lange procedure te zijn: pas begin 2011 was deze afgerond. Daaruit blijkt dat 11 leidinggevendenden om een specifieke dienst vragen en dat de 11 anderen voorstellen om zich te groeperen in twee gedeelde diensten (een voor de “horizontale” diensten – Budget, Ambtenarenzaken, Kanselarij van de Eerste Minister, FEIDCT, Duurzame Ontwikkeling en Wetenschapsbeleid, FAGG et Sociale integratie – en de andere voor de sociale sector – Volksgezondheid, Sociale Zekerheid, Werkgelegenheid en Arbeid, het FAGG en Maatschappelijke Integratie).

Op basis daarvan formuleert het Comité zijn aanbevelingen, zoals voorzien door het KB. Het beveelt een gedeelde interneauditdienst aan voor alle 22 diensten die onder het KB van augustus 2007 vallen. Die keuze werd ingegeven door een drievoudige zorg om doelmatigheid, doeltreffendheid en onafhankelijkheid ten aanzien van de auditoren. In dat opzicht blijven de leidinggevendenden klanten van de interne audit die hun de beheersing van de risico's binnen hun organisatie moet garanderen. De doeltreffendheid vloeit voort uit een krachtenbundeling waarmee het auditorenkorps beter kan worden beheerst, in het bijzonder in termen van opleiding en specialisatie. De doelmatigheid vloeit voort uit

schaalvoordelen en uit het feit dat er slechts een enkele verantwoordelijke is die, krachtens het KB, ten minste een salaris van band 4 ontvangt.

Het KB stipuleert dat het de ministers toekomt om de organisatiemodaliteiten van de auditactiviteiten te kiezen. De aanbevelingen van het Comité vormen een niet-bindend advies. Rekening houdend met de voorstellen van het Comité is een gezamenlijke beslissing soms relevanter. Het Comité zal de ter zake bevoegde ministers zeker ontmoeten, namelijk de Eerste Minister, de minister van Begroting, de minister van Ambtenarenzaken en de vice-eersteministers. Zodra die stappen zijn afgerond, worden de aanbevelingen formeel ingediend bij de regering op 24 juni 2011. De kabinetschef van de Eerste Minister heeft echter laten weten dat de regering het dossier niet in behandeling kan nemen tijdens een periode van lopende zaken.

Op 6 december 2011 treedt er een nieuwe regering aan. De volgende dag bezorgt het Comité het dossier aan de Eerste Minister. Het dossier vormt geen agendapunt op de Ministerraad.

Door die stand van zaken beslist het Comité om niet af te wijken van de door het KB omschreven procedure volgens dewelke het Comité elke minister uitnodigt om deze te informeren over diens keuze met betrekking tot de organisatie van de auditactiviteiten. Het bericht wordt op 28 september 2012 verstuurd. Het KB preciseert dat, te tellen vanaf de datum van verzenden, de ministers hun keuze binnen de 3 maanden moeten meedelen, op 27 december 2012 met andere woorden. In de brief worden de mogelijke opties uit de doeken gedaan, namelijk de mogelijkheid om een permanente interneauditantenne binnen de overheidsdienst te hebben. Hieronder wordt verstaan dat de antenne deel uitmaakt van de gemeenschappelijke dienst en dat die onder het gezag van de verantwoordelijke van de gemeenschappelijke dienst staat.

Dit betreft 17 regeringsleden die bevoegd zijn voor ten minste een van 21 diensten die binnen het toepassingsveld van het KB betreffende interne audit vallen.

Op het moment van het opstellen van dit verslag hebben 12 regeringsleden een beslissing genomen. De ministers van Defensie, Buitenlandse Zaken, Economie, de minister van Middenstand, KMO's, Zelfstandigen en Landbouw en de staatsecretaris voor Mobiliteit (hebben voor een eigen specifieke interneauditdienst voor de diensten onder hun bevoegdheid gekozen.

De minister van Financiën, de minister van Pensioenen, de staatssecretaris voor de Ambtenarenzaken en de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding hebben voor een gedeelde, al dan niet centrale, interneauditdienst gekozen met of zonder een antenne voor respectievelijk de FOD Financiën, de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS), FOD P&O, FEDICT, POD Maatschappelijke Integratie en FEDASIL.

Ook de minister van Werk kiest voor een gemeenschappelijke interneauditdienst gedeeld door de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en de FOD Volksgezondheid, de FOD Sociale Zekerheid, de POD Maatschappelijke Integratie.

De minister van Sociale Zekerheid en Volksgezondheid kiest voor één gedeelde dienst voor de sociale cluster (de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, de FOD Volksgezondheid, de FOD Sociale Zekerheid, de POD Maatschappelijke Integratie, FEDASIL) uitgebreid met het FAVV, de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS) en het FAGG.

Enkele andere ministers hebben hun interesse uitgesproken voor een gedeelde interneauditdienst, maar vinden dat de beslissing collegiaal moet worden genomen.

Op 21 februari 2013 nodigt het Auditcomité de leidinggevende ambtenaren uit van de overheidsdiensten waar de ministers hebben gekozen voor een specifieke dienst. De bedoeling van deze ontmoeting is om de samenstellingsprocedure van een specifieke interneauditdienst in herinnering te brengen. De leidinggevers zijn voor deze samenstelling verantwoordelijk. De procedure begint met de aanduiding van een verantwoordelijke, wat, krachtens het KB van 17 augustus 2007, gebeurt na een selectieprocedure voor een SELOR-jury waarin twee leden van het Auditcomité moeten zetelen, op basis van een functiebeschrijving die het bindende advies van het Auditcomité ontvangt. Deze omschrijving is het voorwerp van een weging die de salarisband bepaalt. Zoals bepaald in het verslag aan de Koning bedoeld in het KB van 17 augustus 2007, is het mogelijk dat, om de door het KB vereiste salarisband 4 te behalen, de auditdienst en de overheidsdienst(en) die hij dient een voldoende kritieke grootte moeten hebben. Dit kan de keuze voor een specifieke dienst op de helling zetten.

De betrokken leidinggevers hebben bezwaren tegen een dergelijke eis omdat salarisband 4 volgens hen overdreven is in vergelijking met wat de andere verantwoordelijken bij de administratie verdienen. Het Comité antwoordt dat de formule van een centrale dienst om die reden werd voorgesteld: voor zo'n dienst zou salarisband 4 gerechtvaardigd zijn voor de verantwoordelijke. Maar het is waarschijnlijk niet toevallig dat de diensten die voor een specifieke dienst kozen degene zijn die al over een informele auditdienst beschikken. Het opzet zou dan zijn om hen in hun functie te bevestigen zonder enige andere vorm van procedure. Het Comité antwoordt dat het antennesysteem zou kunnen tegemoetkomen aan de wens om de bestaande competenties zo veel mogelijk te gebruiken in de wetenschap dat de leidinggevers er geen baas meer over zullen zijn.

Ondertussen heeft het ACFO een brief opgestuurd naar elke minister die voor een gedeelde dienst heeft gekozen, waarin ze op de hoogte worden gebracht van de beslissing van de andere ministers die voor een gedeelde dienst hebben gekozen en worden aangespoord om het proces van de inrichting van de gedeelde interneauditdienst (en) verder te zetten conform het KB van 17 augustus 2007 betreffende interneauditactiviteiten, startend met de aanwijzing van een leidinggevende die het proces zal leiden.

De Eerste Minister meldt in de brief van 5/07/2013 aan de voorzitter van het ACFO dat de Minister van Budget een werkgroep zal oprichten om de bepalingen in de bovenvermelde KB's van 17 augustus 2007 op vraag van de diensten die de interneauditactiviteiten moeten invoeren te herbekijken, met name de bepalingen met betrekking tot de te hoge vergoedingen van bepaalde functies (meer bepaald van de verantwoordelijke interne audit, zoals hierboven werd vermeld) en de onafhankelijkheid van de interne auditoren, die mogelijk zal worden aangetast indien ze naar de administratie moeten terugkomen.

Op het initiatief van de Minister van de Sociale Zaken werd in september 2013 een werkgroep opgericht om de oprichting van de gedeelde interneauditdienst van de sociale cluster (de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, de FOD Volksgezondheid, de FOD Sociale Zekerheid, de POD Maatschappelijke Integratie) uitgebreid met de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS), het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV) en het Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten (FAGG) op te starten. De Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS) liet weten dat ze liever aan een gedeelde auditdienst willen aansluiten die door de twee andere openbare instelling van sociale zekerheid in het pensioensector wordt gedeeld. De bevoegde Minister van het FAVV in de brief van 7/08/2013 aan de Minister van Sociale Zaken liet weten dat het FAVV een eigen auditdienst zal behouden, maar voor gespecialiseerde audits in de domeinen ICT, HR, Logistiek, budgetaier en financiële processen eventueel beroep zou willen doen op een gedeelde dienst. FEDASIL heeft zich ook bij deze werkgroep aangesloten. De werkgroep kwam vier keer samen op 5/9/2013, 7/10/2013, 14/11/2013 en 2/12/2013. De werkgroep heeft voor een aanpak voor de oprichting van gedeelde auditdienst gekozen die niet direct de procedure voorgeschreven door het KB van 17 augustus 2007 voor organisatie van interne auditactiviteiten zal volgen. Eerst zal een audit van overheidsopdrachten bij de vier aangesloten instellingen van de sociale cluster worden opgestart en tegelijkertijd zal er verder worden gewerkt aan de oprichting van de gedeelde auditdienst. Er werd de verantwoordelijke interne audit van de FOD Volksgezondheid als coördinator van dit project aangesteld. Het Auditcomité had bezwaren tegen deze aanpak die, naar zijn mening, het proces van de oprichting zal vertragen en zal het imago van de interne audit kunnen schaden indien de geplande audit zonder een duidelijk kader en de nodige professionaliteit wordt uitgevoerd.

Op het moment van het opmaken van dit verslag heeft het Auditcomité nog geen informatie over stand van zaken ontvangen betreffende de oprichting van de gedeelde auditdienst voor de sociale cluster en het uitvoeren de audit van overheidsopdrachten. Het feit dat de procedure voor de oprichting van de interne auditdienst, zoals die in het KB van 17 augustus bepaalt is, niet werd gevolgd en geen leidinggevende ambtenaar van één van de deelnemende FOD's werd aangeduid als diegene die het proces van oprichting zal leiden en effectief de verantwoordelijkheid neemt voor dit proces, bemoeilijkt en vertraagt het hele proces.

In de brief van 10/09/2013 bevestigt de Staatssecretaris voor de Ambtenarenzaken zijn engagement voor een gedeelde dienst voor de vier horizontale FOD's (FOD Budget en Beheerscontrole, FOD Personeel en Organisatie, FOD Kanselarij van de Eerste Minister en FEDICT).

In de brief van 5/06/2014 licht de voorzitter van de FOD Budget en Beheerscontrole het Auditcomité in over de oprichting van een interneauditdienst bij de FOD Budget en Beheerscontrole en legt een aantal documenten van de toekomstige dienst, zoals het Auditcharter, het functieprofiel van verantwoordelijke interne audit en het Auditpolicy, voor goedkeuring.

De Minister van Budget en de Eerste Minister hebben hun beslissing betreffende de organisatie van interneauditactiviteiten nog niet meegedeeld aan het ACFO.

De huidige officiële toestand is als volgt:

Instellingen	Opmerking
Eigen auditdienst (Beslissing van de bevoegde minister)	
FOD Buitenlandse Zaken	
FOD Justitie	
FOD Economie	
FOD Mobiliteit en Vervoer	
Defensie	
Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)	Maar wenst ook beroep te doen op de diensten van de gedeelde dienst voor specifieke audits: ICT, HR, enz.
Gedeelde auditdienst (Beslissing van de bevoegde minister)	
FOD Financiën	Op korte termijn een eigen dienst, maar is bereid om de verantwoordelijke interneauditdienst te delen met andere FOD's, bv. met de cluster van de horizontale diensten; op lange termijn voor een centrale dienst
Gedeelde auditdienst (sociale cluster) (Beslissing van de bevoegde ministers)	

FOD Sociale- Zekerheid	
FOD Volksgezondheid	
FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg	
POD Maatschappelijke Integratie	
FEDASIL	
Pensioendienst voor de Overheidssector	Voorkeur voor een cluster met gelijkaardige instellingen/pensioendiensten (RVP .)
Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG)	
Mogelijke gedeelde auditdienst (cluster van de horizontale diensten) (Nog geen definitieve beslissing van de Eerste Minister en de Minister van Budget, wel van de Staatssecretaris van Ambtenaren Zaken)	
FOD Budget en Beheerscontrole	
FOD Kanselarij van de Eerste Minister	
FOD Personeel & Organisatie	
FEDICT	
Geen definitieve beslissing van de bevoegde regeringsleden	
FOD Binnenlandse Zaken	
Regie der Gebouwen	Voorkeur voor collegiale beslissing
POD Wetenschapsbeleid	

Het ACFO heeft de betrokken ministers en leidinggevenden verzocht de procedure tot oprichting van de interne auditdiensten voort te zetten.